

[Sundhedsministeren]

og jeg vil gerne udtrykke taknemmelighed over, at Sundhedsministeriet kun i meget beskedent omfang skal bidrage med besparelser.

Jeg vil gerne præcisere, at der ikke indføres gebyr for sygesikringsbeviser, som udstedes i forbindelse med flytning, og som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er der en række andre tilfælde, hvor der heller ikke vil blive opkrævet gebyr.

Der er blevet spurgt, om det skal forstås således, at der skal betales ved et frit lægevalg. Det er rigtigt forstået, at det er tanken, at der skal opkræves et gebyr. Jeg ser det personlig som en sikring af, at et lægeskift vil basere sig på nogle velovervejede valg og mindre på tilfældigheder.

Der er udtrykt dyb bekymring for, om man nu uden de store problemer kan håndtere denne form for brugerbetaling i den offentlige administration. Jeg har stor tillid til, at offentlig administration magter denne opgave. Der er egentlig ret så stor erfaring med at opkræve gebyrer i det offentlige regi.

Der er blevet stillet nogle spørgsmål om, hvilket materiale og hvad skønnet for indtægten baserer sig på, og der er blevet rejst spørgsmål om omfanget af disse ekstraudstedelser af sygesikringsbeviser. Jeg må sige, at der vil tilgå udvalget skriftlig besvarelse på de rejste spørgsmål.

Ændringen af tandplejeloven er et led i finanslovforliget, men jeg vil gerne henvise til, at den stramning af ressourceforbruget, som lovforslaget lægger op til, er i fuld overensstemmelse med den faglige rådgivning, som er til rådighed for ministeriet. Man har allerede i 1985 i en arbejdsgruppe under Sundhedsstyrelsen peget på, at der er mulige besparelser på det kommunale tandplejeområde.

Lovforslaget sigter mod en mild begrænsning af det aktuelle forbrug. Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, drejer det sig om en reduktion i udgifterne pr. barn på knap 5 pct.

Der er rejst spørgsmål om, hvorvidt forslaget har været diskuteret med KL, og jeg kan oplyse, at det har været diskuteret med KL. Af gode grunde kan jeg ikke referere indholdet af forhandlingerne og drøftelserne.

Der er rejst spørgsmål, om der har været tilfælde af bloktilskudsreduktioner af tilsvarende karakter. Også det spørgsmål vil blive belyst over for udvalget.

Med hensyn til det af hr. Torben Lund sidst rejste spørgsmål kan jeg sige, at der i forliget indgår overvejelser om besparelser på tandreguleringskonti.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om nedlæggelse af Landscentralen for Undervisningsmidler.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 6/12 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Pernille Forchhammer (S):**

Så har også undervisningsministeren meldt sig på banen i det lovmaraton, regeringen har igangsat kun en lille uge før afslutningen. Det er forståeligt, at forslag, som skal igangsættes 1. januar, skal igennem inden jul, men et forslag som dette har ingen tidsmæssig undskyldning for at skulle hastes igennem.

Forslaget indeholder en bemyndigelse til ministeren om at afvikle Landscentralen for Undervisningsmidler inden udgangen af 1990. I bemærkningerne fremgår det så, hvad det er, der er hensigten, ønsket, tanken, og hvilke eksempler som man lige nu og her har kunnet komme i tanker om.

Det er ganske udmærket, at ministeren har gjort sig nogle tanker, og at han op til jul formulerer nogle af sine ønsker og ideer. Men hvilken garanti har Folketinget i dette forslag for, at

[Pernille Forchhammer]

disse ideer og ønsker ikke udvikler sig i løbet af afviklingsperioden?

F.eks. skriver ministeren på side 3, sp. 1, at Landscentralens programudvalg f.eks. kan inddrages i programudviklingen. Betyder det, at ministeren vil inddrage disse programudvalg i programudviklingen? Betyder det, at ministeren har andre eksempler, som han arbejder med? Og hvornår og hvordan vil Folketinget blive præsenteret for disse eksempler?

Ministeren har arbejdet med dette forslag i mere end et år, og alligevel synes jeg, at det vidner om, at ministeren langtfra er færdig med at brainstorme over de konkrete afviklingsmuligheder. Faktisk er vi af den opfattelse, at ministeren næsten beder om en blankocheck. S vil ikke medvirke til, at vi som lovgivere fralægger os det endelige ansvar for udviklingen af undervisningsmidler og deres struktur. Dertil mener vi, at emnet er for vigtigt.

Af bemærkningerne fremgår det, at hovedformålet med forslaget er de efterhånden meget populære ord som »afbureaukratisering« og »forenkling«. Vi er alle – går jeg ud fra – interesseret i ændringer, der fører til et øget serviceniveau og til større indflydelse for brugerne.

Vi er i Socialdemokratiet samtidig også klar over, at der kan være brug for en opstramning af opgavefordelingen mellem amtscentral og den nuværende Landscentral, men vi vil ikke være med til, at denne opstramning sker på bekostning af kvaliteten af det udførte arbejde. Vi har derfor nogle få spørgsmål i forbindelse med lovforslaget.

Når man i lovforslaget taler om at komme tæt på brugerne, mener man så geografisk tæt, beslutningsmæssigt tæt eller servicemæssigt tæt?

Amtscentralerne ligger geografisk tættere på institutionerne. Beslutningsmæssigt ligger de kun tættere på folkeskole, gymnasium og hf. Servicemæssigt er der derimod tale om større afstand end til den nuværende Landscentral.

Jeg ville værdsætte, hvis undervisnings- og forskningsministeren ville lytte. Jeg har nemlig nogle spørgsmål at stille.

Vil amtscentralerne i fremtiden kunne give det samme fyldestgørende, varierede udbud, som den nuværende Landscentral giver? Kan tilbudet som i dag fra Landscentralen leveres fra dag til dag? Kan man sikre, at brugere fra de private institutioner, de tekniske skoler, vok-

senuddannelserne, folkeoplysningen og øvrige institutioner, som i dag benytter Landscentralen, vil få et ordentligt tilbud? Kan brugerne i et amt få lettilgængelig og ubureaukratisk adgang til de øvrige amters udbud, hvis de skulle vise sig at være forskellige og passe den enkelte institution bedre? Vil materialebeskrivelserne blive brugerorienteret med baggrund i de meget spredte målgrupper, som der er i de institutioner, som udviklings- og undervisningsmidler skal dække?

Socialdemokratiet har også nogle spørgsmål til det økonomiske afsnit i forslaget. Hvor stor en produktionsbevilling er der tale om, og hvordan forestiller ministeren sig, at den skal udvikle sig i fremtiden? Hvilke aftaler med producenter dokumenterer, at det vil være billigere at bevilge producentstøtte frem for selv at producere undervisningsmaterialerne? Og hvad sker der med brugerbetaling på materielbeskrivelserne og katalogerne efter privatiseringen? Er der fastlagt nogle retningslinjer for det?

Et flertal i Folketingets Uddannelsesudvalg bestående af SF, Kristeligt Folkeparti, CD og Socialdemokratiet vedtog i sidste samling en beretning, som fastslog, at der i fremtiden også vil være brug for en landsdækkende institution, der udøver og koordinerer Landscentralens nuværende funktioner.

Det forslag, som vi behandler i dag, betyder for os at se det modsatte af en koordinering. Opgaverne opsplittes, og en del lægges ud til ikke mindre end 14 amtscentraler, der nu alle skal til at foretage samme opgaver, eksempelvis kopiering af video og lydbånd. 14 steder mod hidtil ét, nemlig Landscentralen, det er, hvad ministeren i dette forslag kalder forenkling og afbureaukratisering.

Socialdemokratiet mener, at der er et utal af spørgsmål og problemer i forbindelse med nr. L 94, som skal afklares i udvalg. Vi forventer, at der på trods af ministerens hastværk vil være tid til dette udvalgsarbejde, og at der under udvalgsarbejdet vil være tid til at lytte til de mennesker, de brugere, som ministeren taler så meget om i lovforslaget.

Eva Møller (KF):

Jeg kan på Det Konservative Folkepartis vegne sige, at vi tilslutter os det lovforslag, som undervisnings- og forskningsministeren har fremsat. Vi mener, at vi kan støtte forslaget. Det

[Eva Møller]

er forhandlet med Kommunernes Landsforening og med Amsrådsforeningen. Vi har noteret, at der fortsat skal være en tilskudspulje til produktion, og vi mener, at enhver afbureaukratisering, som dette forslag også er udtryk for, skal støttes.

Rahbæk Møller (SF):

Da vor ordfører, hr. Aage Frandsen, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne sige, at SF ikke vil afvise, at der kan være grundlag for, at der sker ændringer i de arbejdsopgaver, som Landscentralen i øjeblikket udfører.

SF vil heller ikke afvise, at nogle af de opgaver, som Landscentralen i dag udfører, kan udføres andetsteds.

Derimod må SF afvise, at det er bevist, at alle opgaver kan løses lige så godt som i dag, hvis Landscentralen nedlægges. Tværtimod tyder alt på, at der er arbejdsopgaver og funktioner, som ikke kan løses på tilfredsstillende måde, hvis Landscentralen nedlægges. Det giver brugere i høj grad udtryk for.

Baggrunden for forslaget er bl.a. regeringens afbureaukratiseringsplan, som blev fremlagt i december 1988. Også i Lotz III-betænkningen foreslås visse opgaver overflyttet fra Landscentralen til amtscentralerne.

På baggrund af disse rumlerier om nedlæggelse af Landscentralen og en henvendelse fra Landscentralen udformede et flertal i Folketingets Uddannelsesudvalg, Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti, følgende:

»Der er fortsat behov for, at en landsdækkende institution koordinerer og udøver de funktioner, Landscentralen for Undervisningsmidler i dag står for, med baggrund i et netværk, hvor pædagogiske interesser og andre brugerinteresser kan komme til udtryk. Flertallet mener desuden, at netop en sådan institution er nødvendig for i fremtiden at opretholde og udbygge det internationale samarbejde og udviklingen af undervisningsmidler. Flertallet vil dermed ikke afvise, at der kan ske ændringer i den måde, Landscentralen for Undervisningsmidlers arbejdsopgaver udføres på.«

Der er efter SF's opfattelse ikke kommet noget frem, der peger på, at indholdet i denne formulering er uholdbart. Siden foråret har der stort set været tavshed udadtil omkring Landscentralen, men den 6. december 1989 fremsatte

undervisningsministeren forslag om nedlæggelse. Forslaget behandles i dag, den 8. december 1989. Af Folketingets ugeplan for næste uge fremgår det, at det forventes endeligt vedtaget den 15. december 1989. Når man tager i betragtning, hvor mange mennesker – ansatte og brugere – dette forslag omhandler, virker det utroligt, at ministeren mener, at forslaget skal jaskes igennem Folketinget på så kort tid. Det virker også utroligt, at forslaget har været så længe under forberedelse, og at man lægger op til, at Folketinget skal have så kort tid til at behandle spørgsmålet. Det er ikke tilstrækkeligt, at der sker behandlinger i Amsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening. Det er vigtigt at høre, hvad de siger, men det er Folketinget, der beslutter, og Folketinget skal tage sig den tid, der er nødvendig.

På denne baggrund vil SF afvise forslaget, men er villigt til at diskutere ændringer i Landscentralens funktioner og arbejdsopgaver, også gerne udflytning af nogle af opgaverne.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Dette lovforslag har et formål, som Venstre klart kan støtte, nemlig at afbureaukratisere og forenkle den offentlige forvaltning. Landscentralen for Undervisningsmidlers opgave skal lægges ud til bl.a. amtscentralerne og producenterne af undervisningsmidler. Dette gælder med hensyn til distribution af forskellige materialer til netop amtscentralerne. Det betyder, at beslutningsprocessen flyttes tættere på brugere af Landscentralens funktioner.

En af Landscentralens væsentligste opgaver har været at bistå med at forsyne undervisningsinstitutionerne med undervisningsmaterialer såsom film og lydprogrammer. Denne opgave har Landscentralen løst godt, og det er tanken, at denne funktion skal videreføres ved hjælp af en tilskudspulje i Undervisningsministeriet, således at producenterne kan få støtte til produktion, distribution og salg af programmerne. Samlet vil dette sige, at Landscentralen for Undervisningsmidlers opgave fortsat vil blive varetaget, men meget tættere på de direkte implicerede. Denne omlægning vil derudover betyde en reduktion i de offentlige udgifter på næsten 10 mio. kr. i form af afbureaukratiseringsgevinster. Det er derfor en selvfølge, at Venstre kan støtte forslaget, der får løst opgaverne på en bedre og billigere måde.

Pia Dahl (FP):

Fremskridtspartiet er glad for, at dette forslag er kommet på bordet. Vi håber på et hurtigt udvalgsarbejde. Det kommer vel næppe bag på nogen.

Socialdemokratiets ordfører talte om den betretning, vi skrev i foråret, så vidt jeg husker. Dengang lagde vi heller ikke skjul på, at det altid har været Fremskridtspartiets politik at få Landscentralen nedlagt. Det gør vi fortsat ikke, og vi tilslutter os altså forslaget.

Marianne Jelved (RV):

Der er ikke nogen tvivl om, at der er sket en udvikling, siden Landscentralen blev oprettet for snart mange år siden, en udvikling, hvor amtscentralerne har overtaget eller bevæget sig ind på de områder, som Landscentralen også varetager, og det giver selvfølgelig anledning til, at man politisk vurderer, om man skal ændre på Landscentralens lovgrundlag. Jeg har forstået, at der sådan set er tilslutning til det fra mange partier.

Det har været vigtigt for Det Radikale Venstre, at man fastholder to af de funktioner, som Landscentralen varetager, og det er en materialebeskrivelse, som skal være ensartet og fagligt begrundet, og det skal være både en beskrivelse og en vurdering af det undervisningsmateriale, der produceres. Det andet vigtige område er produktionen af video, edb-programmer, lydprogrammer, film, som Statens Filmcentral får tilskud til i øjeblikket, og det har været vigtigt at fastholde, at brugerne skal inddrages, f.eks. på samme måde som det sker nu. Det er det, lovforslaget lægger op til, og jeg håber, at det kan finde flertal i Folketinget.

Jette Pors (CD):

Det er kendt for de fleste, at vi i CD ofte nok advarer imod for megen decentralisering. Det har vi bl.a. gjort i forbindelse med lov om folkeskolen og lov om gymnasierne. Her står vi nu med et forslag, hvor jeg må erkende, at centralisering med oprettelse af Landscentralen og decentralisering af amtscentralerne har resulteret i bureaukratisering og tunge arbejdsgange, som har hæmmet mere end fremmet brugerinteresserne.

En omlægning som foreslået i lovforslaget vil lette arbejdsgangene meget, som jeg læser det. Ministeren har ladet mig forstå, at hverken

kommunerne eller amterne får flere økonomiske byrder at bære, end de har nu. Jeg regner med, at f.eks. Bibliotekscentralen får den nødvendige økonomiske støtte til at løse opgaverne med registrering og katalogisering.

Jeg tvivler ikke på, at amtscentralerne kan magte opgaven at stå for distribution af bånd og lign., ligesom ORFEUS er oplagt til at forestå edb-produktionerne.

Det er mit håb, at Statens Filmcentral, som har produceret mange gode ting, fremover vil fokusere mere på undervisningsprægede film, nu da Danmarks Radio ikke mere tager sig af denne side af sagen.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om de omtalte små undervisningsområder er identiske med erhvervsuddannelsesskolerne som f.eks. handelsskolerne og voksenuddannelsesstederne. Hvis det er tilfældet, kan jeg tage til efterretning, at hverken disse institutioner eller den fremtidige koordinering af internationalt samarbejde bliver svigtet ifølge den skriftlige fremsættelse, der følger lovforslaget.

Jeg læste med undren i Berlingske Tidende i dag til morgen, at dette lovforslag skulle igennem før juleferien. Det kan da vist kun være en avisand. Forleden fortalte jeg ministeren, at der er behov for god tid til udvalgsarbejdet.

Jeg går ud fra, at en overtagelse ikke vil medføre, at man senere nedlægger amtscentralerne, for så er der ingenting vundet.

Jeg vil slutte med at tilkendegive, at vi går positivt til udvalgsarbejdet med henvisning til, hvad jeg har sagt her i dag.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Det var glædeligt at høre, at Centrum-Demokraterne ikke vil være med til det hastværk, som regeringspartierne åbenbart har lagt op til. Til gengæld var jeg lidt forundret over at høre, at CD tilsyneladende tilsluttede sig forslaget, fordi CD jo også var med i det udvalgsflertal, der så sent som den 30. maj i år bemærkede, at der er behov for, at en landsdækkende institution koordinerer og udøver de funktioner, Landscentralen for Undervisningsmidler i dag står bag. Hvordan i alverden kan CD så tage det stik modsatte standpunkt nu godt et halvt år efter?

(Kort bemærkning).

Jette Pors (CD):

Det skal vi ikke bruge megen tid på at diskutere, men jeg er kommet til siden og har ikke været med til at afgive den beretning. Jeg har i kraft af mit job nogle erfaringer at bygge på, og det er altså lykkedes mig at få overtalt gruppen til at tage det standpunkt, jeg har tilkendegivet i dag.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Her har begrebet forlig jo fået en ny dimension. Et parti skifter bare ordførere, og så er man fritaget for enhver forpligtelse.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne gøre hr. Rahbæk Møller opmærksom på, at der er sket betydelige ændringer siden foråret, og jeg vil da ikke skjule, at det bl.a. er sket på grund af den henvendelse, der kom fra fire partier.

Vi har ønsket, at vi har kunnet fortælle, hvordan de forskellige opgaver skulle løses, og man vil kunne se i bemærkningerne, hvordan vi vil kunne klare distributionen af bånd og andre materialer, hvordan vi vil klare programproduktionen, osv. I bemærkningerne vil man kunne se, at det ikke som i foråret er et forslag om at fjerne Landscentralen og derefter se, hvad der sker. Nu er det et forslag om at fjerne Landscentralen i forvisning om, at de opgaver, som det er vigtigt at få løst, bliver løst.

Jeg gør opmærksom på, at vi jo er sikre på at få et meget positivt medspil fra både Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, som støtter forslaget helt igennem. Det synes jeg er vigtigt at få med. Hvis vi ikke havde en landscentral, kunne vi ikke drømme om at oprette den nu, og så ville vi få disse opgaver løst på bl.a. de måder, der står i bemærkningerne. Det er helt sikkert. Hvis der kom en minister og stillede forslag om det, ville der komme deputationer, der sagde: Hør, det behøver vi da ikke. Vi kan klare det på anden måde.

Der ligger ikke i forslaget nogen som helst anklage mod dem, der er ansat på Landscentralen. De har gjort det aldeles udmærket. Men der er, som fru Marianne Jelved også nævnte, sket en udvikling, siden den blev oprettet.

Nu kan vi klare os uden, og jeg bliver jo tit nok ligesom andre mennesker skældt ud for, at vi ikke reducerer det administrative personale. Her er altså en mulighed for at reducere det og samtidig få løst opgaverne. Sådant en mulighed synes jeg man skal udnytte, og jeg håber, at de mange partier, som til daglig taler om, at vi skal begrænse administrationen, nu vil støtte dette og gå ind i en konstruktiv drøftelse af, hvorledes vi kan varetage opgaverne med mindre mandskabsindsats, med færre udgifter og med større brug af de forhåndenværende søms princip.

Der er ikke nogen stor nødvendighed af at få dette vedtaget i løbet af meget kort tid. Hvis fru Jette Pors meget gerne vil vente med vedtagelsen til lige efter jul, kan det naturligvis også lade sig gøre. Det skal ministeren ikke afgøre. Det er Folketingsudvalget, der afgør det.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg vil i hvert fald gerne takke ministeren for tilsagnet om, at der i udvalget bliver tid til at se på disse spørgsmål, og så håber jeg, vi i udvalget får tilstillet høringssvarene, sådan at vi får lejlighed til at vurdere, hvad KL og Amtsrådsforeningen rent faktisk har sagt, og at vi får lejlighed til at vurdere det i sammenhæng med, hvad brugerne rent faktisk siger. Ministeren lægger i forslaget stor vægt på, at brugerne skal høres og have indflydelse. Derfor er det også vigtigt at høre, hvad brugerne siger til udmøntningen af dette lovforslag.

Så vil jeg til sidst blot stille ministeren det spørgsmål: Såfremt ministerens ønsker, hensigter og tanker ikke skulle finde mulighed for opfyldelse i det videre afviklingsarbejde, hvordan vil ministeren så sikre sig, at han har Uddannelsesudvalget bag den model, han vælger i givet fald? For det er der ingen sikring af i lovforslag nr. L 94 for øjeblikket. Det er det, Socialdemokratiet mener med, at vi hermed kan være med til at give regeringen en blankocheck.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Der er ifølge grundloven en sondring mellem udøvende og lovgivende magt, og der er altså nogle rammer, der lægges her i Folketinget. Så er det ministerens opgave inden for de rammer at løse de opgaver, der er pålagt ministeren in-

[Undervisnings- og forskningsministeren]

den for vedkommendes ressource. Kan de pågældende opgaver ikke løses på den ene måde, er det ministerens pligt at få dem løst på den anden måde.

Når det ikke er muligt at opfylde fru Pernille Forchhammers ønske om præcist at sige, hvordan det hele vil ende, skyldes det, at jeg, hvis jeg begyndte at føre de forhandlinger, inden Folketinget havde vedtaget at nedlægge Landscentralen, først ville få vrøvl med fru Pernille Forchhammer, der ville himle op og sige: Her går ministeren og disponerer, før Folketinget har givet ham lov. Rækkefølgen er, at først ordner Folketinget den lovmæssige ramme, så går ministeren i gang med inden for denne ramme at få tingene forhandlet på plads. I øvrigt mener jeg, at det er en uskik, hvis alt i den retning skal godkendes i Folketingets Uddannelsesudvalg, men det bestemmer udvalget.

Jeg fraråder det bare.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Uddannelsesstøtte.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 6/12 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Frank Jensen (S):**

Indledningsvis skal jeg beklage, at vi igen i dag skal behandle et lovforslag om Statens Uddannelsesstøtte. Det er det fjerde lovforslag in-

den for bare halvandet år, som skal lave ændringer i vort uddannelsesstøttesystem. Det forhold set i sammenhæng med dette års kaos med overhovedet at få udbetalt SU til de studerende er med til at fjerne de unges tillid til støttesystemet. Det må vi alle her i Folketinget have en interesse i at modvirke.

Vi kan frygte, at ministeren har det som sit direkte formål at svække tilliden til hele støttesystemet ved den ene gang efter den anden at komme til Folketinget med småjusteringer af uddannelsessystemet, som er med til at forringe de uddannelsessøgendes økonomiske vilkår.

Men det lovforslag, vi har til behandling i dag, har en anderledes karakter end de seneste ændringer i SU-systemet. Inden jeg går over til direkte at kommentere lovforslaget, vil jeg rette en tak til SF og Det Radikale Venstre for det samarbejde, der har eksisteret mellem de tre gamle SU-forligspartier i forbindelse med vore tre partiers forberedelser til stillingtagen til det lovforslag, som nu ligger på Folketingets bord.

Vi kunne have ønsket os, at dette forbilledlige samarbejde kunne have præget de store økonomiske forhandlinger også fra radikal side, men sådan skulle det ikke være. Det kan være, at dette forår her, som vi opfatter det på SU-området, kan være med til at fremme et fortsat samarbejde.

Det, som selvfølgelig har den store interesse hos partierne i forbindelse med den store finanslovbehandling, vi skal have i næste uge, er, at vi ved, at dette lovforslag ikke indfrier de store besparelser på SU-området.

Af finanslovforslagene fra regeringen kan vi se, at lovforslaget skal indfri en besparelse på 40 mio. kr. i 1990 stigende til 94 mio. kr., som det direkte fremgår af lovforslagets bemærkninger.

Det er interessant at se, om ministeren i dag kunne give os en melding om det endelige på SU-området i denne folketingssamling eller vi skal forvente, når Folketinget kommer ind igen efter juleferien, at der så endnu en gang kommer et lovforslag fra ministeren på SU-området.

Vi frygter det, fordi vi af dagens aviser kan se, at undervisningsministeren fortsat har 1½ mio. kr. på sin budgetreguleringskonto, som skal indfries i løbet af foråret. Derfor frygter vi, at ministeren endnu en gang vil komme til Folketinget med ændringer på SU-området. Vi håber